

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/79/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112205555
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5112205555.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou, v právnej veci navrhovateľa: U. F. R., R..K..S., R. R. J.Ú. X, XXX XX L., A.: XX XXX XXX, právne zast. spoločnosťou V. F., R..K..S., R. R. J. X, XXX XX L., A.: XX XXX XXX, proti odporcovi: U. Y., X.. XX.XX.XXXX, L. P. XXXX/X, XXX XX Ž., o zaplatenie 810,56 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 810,56 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 533,63 € od 29.6.2011 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 48,50 € titulom zaplateného súdneho poplatku a vo výške 326,16 € titulom trov právneho zastúpenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.2.2012 domáhal, aby súd vydal platobný rozkaz, ktorým bude odporca zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi sumu 810,56 eur (24.418,93 Sk) spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 533,63 € od 29.6.2011 do zaplatenia, a nahradiť trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 27 Bratislava a navrhovateľom postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Postupca a odporca uzatvorili dňa 11.6.2004 zmluvu č. 421523010, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcovi peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Navrhovateľ zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na to, že odporca neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, postupca odstúpil od zmluvy a vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 810,56 eur (24.418,93 Sk), ktorá pozostávala z istiny 533,63 € (16.076,14 Sk), riadneho úroku 38,09 € (1.147,50 Sk), úroku z omeškania 230,08 € (6.931,39 Sk) a ostatného príslušenstva 8,76 € (263,90 Sk) v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, v ktorej postupca Slovenská poisťovňa, a.s. deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Navrhovateľ si v konaní uplatňuje zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 29.6.2011, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, resp. po dni riadnej splatnosti úveru podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. Neuhradená istina úveru vo výške 533,63 € predstavuje rozdiel medzi istinou úveru a súčtom všetkých

mesačných platieb započítaných na istinu, riadny úrok vo výške 38,09 € predstavuje rozdiel medzi postúpenými riadnymi úrokmi a platbami započítanými na tieto úroky, úrok z omeškania vo výške 230,08 € predstavuje rozdiel medzi postúpenými úrokmi z omeškania a platbami započítanými na tieto úroky, suma 8,76 € je ostatné príslušenstvo, ktoré predstavuje rozdiel medzi postúpeným ostatným príslušenstvom a platbami započítanými na ostatné príslušenstvo.

Súd návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č. k. 4Ro/40/2012-18 zo dňa 20.2.2012. Uznesením č. k. 4Ro/40/2012-23 zo dňa 17.4.2012 súd platobný rozkaz zrušil v súlade s ust. § 173 Občianskeho súdneho poriadku, zák. č. 99/1963 Zb. (ďalej len O.s.p.), keďže sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk.

Súd vo veci rozhodol prvýkrát rozsudkom č.k. 4C/79/2012-44 zo dňa 27.07.2012, ktorým návrh zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Dôvodom zamietnutia návrhu bola skutočnosť, že v konaní nebolo žiadnym spôsobom preukazované a preukázané tvrdenie navrhovateľa, že odporca si titulom uzatvorenej zmluvy svoje záväzky voči navrhovateľovi skutočne neplnil, teda že bol v omeškaní so splácaním istiny, úrokov a poplatkov a iných nákladov spojených s úverom. Navrhovateľ na preukázanie týchto skutočností v konaní neprodukoval žiadne dôkazy (napr. splátkový kalendár, výpisy z účtu a pod.). Výstup z bankového systému, ktorý je prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, nie je dôkazom, ktorý by preukazoval dôvodnosť uplatneného nároku navrhovateľa a nebol by dostatočným dôkazom ani v prípade, ak by si svoj nárok titulom zmluvy o kontokorentnom úvere uplatňoval v konaní priamo pôvodný veriteľ - Slovenská sporiteľňa, a.s. v prípade, že by nedošlo k postúpeniu pohľadávok zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.6.2011 na navrhovateľa. Navrhovateľ dôkazné bremeno svojich tvrdení neuniesol, preto bol súd nútený návrh na začatie konania v celom rozsahu zamietnuť.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 10Co/206/2012-68 zo dňa 28.05.2013 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V odôvodnení uviedol, že je zrejmé, že prvostupňový súd nepovažoval za preukázané neplnenie povinností odporcom, ktoré pre neho vyplývali z predmetnej úverovej zmluvy. Uvedenému čiastkovému záveru však musí predchádzať (iný čiastkový) záver o poskytnutí finančných prostriedkov odporcovi. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu však dostatočne jasne táto skutočnosť nevyplýva, pričom vzhľadom na uvedené súvislosti dôkazného bremena a jeho presúvania v priebehu konania ide o zásadnú otázku. Nadväzne napadnuté rozhodnutie trpí nedostatkom riadneho a konkrétneho odôvodnenia, ktorá vada môže mať vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia (§ 212 ods. 3 O.s.p.). Odvolací súd uviedol, že v súdenom prípade je zatiaľ nepochybne preukázané uzavretie zmluvy o kontokorentnom úvere, avšak jeho čerpanie, resp. prečerpanie sa (minimálne) javí otázne. Úlohou okresného súdu v ďalšom konaní bude pri rešpektovaní naznačenej aplikácie bremena tvrdenia a dôkazného bremena posúdiť uplatnený nárok navrhovateľa, pričom je nevyhnutné, aby jednotlivé východiská, úvahy a závery okresného súdu našli konkrétne vyjadrenie aj v odôvodnení rozhodnutia.

Súd preto viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vec opätovne prejednal.

Súd vo veci vykonal dňa 30.04.2014 pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré predložil navrhovateľ a výsluchom právneho zástupcu navrhovateľa. Pojednávanie bolo vykonané za neúčasti navrhovateľa a odporcu, v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. Právny zástupca navrhovateľa neúčast' navrhovateľa ospravedlnil z pracovných dôvodov. Odporca mal predvolanie na pojednávanie doručené do vlastných rúk, z neúčasti na pojednávaní sa neospravedlnil.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní v plnom rozsahu zotrval na podanom návrhu a na odvolaní zo dňa 13.09.2012 a poukázal na pripojenú špecifikáciu nároku, v ktorej je riadne vyšpecifikovaná celá žalovaná suma. Poukázal na zmluvu o kontokorentnom úvere a na čl. 2 podmienky poskytnutia úveru, bod 8, kde je uvedené, že zmluvné strany sa dohodli, že splatné úroky a poplatky sa dňom ich splatnosti stávajú súčasťou istiny. V tejto zmluve je dohodnutá úroková sadzba, je tam poplatok za správu úveru, poplatok za poskytnutie úveru, pričom v súvislosti s poplatkami poukázal na predloženú špecifikáciu nároku.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Zo zmluvy o kontokorentnom úvere uzatvorenej dňa 11.6.2004 medzi Slovenskou sporiteľnou, a.s. ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom súd zistil, že predmetom zmluvy bolo poskytnutie kontokorentného úveru č. 0421523010/1/1 veriteľom dlžníkovi v sume 10.000,- Sk, v zmluve bola dohodnutá premenlivá úroková sadzba 11,85 % p.a., splatnosť úrokov ročne k 31.12. kalendárneho roka, konečná splatnosť úveru 10.6.2005, poplatok za poskytnutie úveru 2 % z výšky úverového rámca splatný pri podpise zmluvy, poplatok za správu úveru 0,20 % z výšky úverového rámca mesačne.

Slovenská sporiteľňa a.s. listom zo dňa 18.7.2011 (č. I. 6) oznámila odporcovi postúpenie pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka vo výške 810,56 eur s príslušenstvom na postupníka obchodnú spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.

Z podacieho hárku Slovenskej pošty, a.s. súd zistil, že odosielateľ EOS KSI Slovensko, s.r.o. podal dňa 18.7.2011 na prepravu zásielku adresovanú odporcovi.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0915/2011/CE (č. I. 8) uzatvorenej dňa 28.6.2011 súd zistil, že Slovenská sporiteľňa, a.s. previedla na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. pohľadávky vo výške uvedenej v článku V. zmluvy, pričom z prílohy č. 1 k zmluve je zrejmé, že na navrhovateľa bola postúpená i pohľadávka voči odporcovi pod por. č. 1529 vo výške 810,56 eur.

Z pokusu o zmier právneho zástupcu navrhovateľa zo dňa 24.1.2012 adresovaného odporcovi súd zistil, že odporca bol vyzvaný na splnenie svojej povinnosti uhradiť dlžnú čiastku vo výške 838,28 eur najneskôr do 31.1.2012.

Podľa ustanovenia § 708 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka (ďalej len „ObchZ“): Zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa ustanovenia § 708 ods. 2 ObchZ: Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 710 ObchZ: Ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa ustanovenia § 497 ObchZ: Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 ObchZ: Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoje dlhy riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V zmluve o bežnom účte môže byť dohodnuté, že banka v súlade s § 710 Obchodného zákonníka prevedie do určitej čiastky príkazy majiteľa účtu k platbám, i keď nie sú na účte potrebné peňažné prostriedky (tzv. kontokorentný úver alebo povolené prečerpanie). Z uvedeného vyplýva, že bežný účet môže byť zriadený s úverovým rámcom, ktorý umožňuje klientovi sklznúť do mínusového zostatku, avšak len v rozsahu stanoveného úverového rámca. Pre bežný účet s mínusovým zostatkom sa uzatvára

úverová zmluva a jedná sa o kontokorentný úver, podliehajúci úprave ustanovení o zmluve o úvere (§ 497 a. nasl. Obchodného zákonníka).

Právny predchodca navrhovateľa pri uzatváraní zmluvy o povolenom prečerpaní účtu konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jeho činnosti okrem iného je aj poskytovanie úverov. Odporca túto zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolenia alebo zamestnania.

Súd vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bola dňa 11.06.2004 uzatvorená zmluva o kontokorentnom úvere, na základe ktorej poskytol právny predchodca navrhovateľa odporcovi kontokorentný úver vo forme úverového rámca vo výške 10.000,- Sk, ktorý sa odporca zaviazal splácať spôsobom dohodnutým v zmluve, najneskôr do 10.06.2005.

Súd mal z predloženej platobnej histórie (č.l. 83) preukázané, že odporcovi bol úverový limit vo výške 10.000,- Sk dňa 11.06.2004 poskytnutý a tento odporca čerpal.

Z predloženej špecifikácie doručenej súdu dňa 7.3.2014 (č.l. 75) vyplýva, že žalovaná suma vo výške 810,56 eur predstavuje rozdiel debetných (záporných) a kreditných (kladných) operácií.

Debetné operácie (operácie na ľarchu účtu odporcu) predstavovali výbery kartou a odchádzajúce platby z účtu vo výške celkom 18.671,05 eur, na ľarchu účtu ďalej boli účtované poplatky v celkovej sume 333,88 eur, debetné úroky v sume 301,86 eur a úroky z omeškania vo výške 236,94 eur. Celkovo tak debetné položky predstavovali sumu 19.543,73 eur.

Kreditné operácie (operácie v prospech účtu odporcu) predstavovali úhrady vo výške 18.731,69 eur a v prospech účtu naučtované kreditné úroky vo výške 1,48 eur, celkovo ide o sumu 18.733,17 eur.

Rozdiel medzi debetnými a kreditnými položkami činí 810,56 eur, čo je suma uplatnená návrhom a táto suma korešponduje s údajmi uvedenými v predloženej platobnej histórii.

Súd mal hodnoverne a jednoznačne preukázané, že odporca porušil svoj záväzok splatiť čerpané požičané finančné prostriedky a na jeho účte vznikol dlh, ktorý bol ku dňu postúpenia pohľadávky na navrhovateľa (28.06.2011) vo výške 810,56 eur tak, ako to vyplýva z predloženej platobnej histórie.

Súd mal preukázané, že z tejto sumy istina činila sumu 533,63 eur tak, ako je uvedené v položke platobnej histórie označenej ako „odpísanie pohľadávky z debetného účtu“, pričom výška istiny bola vyčíslená k 28.06.2011.

Súd ďalej zistil, že výška priebežne naučtovaných riadnych úrokov k 28.06.2011 predstavovala sumu 38,09 eur, ako je uvedené v položke platobnej histórie označenej ako „zníženie pohľadávky za riadny úrok“. Výška úrokov bola dohodnutá v zmluve vo výške 11,85% ročne, pričom podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka je dlžník povinný vrátiť z poskytnutých finančných prostriedkov dojednané úroky.

Súd ďalej zistil, že výška priebežne naučtovaných úrokov z omeškania k 28.06.2011 predstavovala sumu 236,94 eur (položky označené ako „pripísanie zmluvného úroku z omeškania“ a „výpočet zákonného úroku z omeškania“), z úhrad odporcu na túto položku bolo zaúčtovaných celkovo 6,86 eur, preto dlžná suma úrokov z omeškania predstavuje ku dňu 28.06.2011 sumu 230,08 eur, ktorá suma rovnako nepochybne vyplýva z predloženej platobnej histórie.

Z predloženej platobnej histórie ďalej vyplýva, že výška dlžných poplatkov ku dňu 28.06.2011 predstavuje sumu 8,76 eur. Súd konštatuje, že v zmluve o kontokorentnom úvere boli medzi zmluvnými stranami tieto poplatky riadne a výslovne dohodnuté, a to ako poplatok za poskytnutie úveru - 2% z výšky úverového rámca, ktorý bol splatný ku dňu podpisu zmluvy a tiež ako poplatok za správu úveru 0,20% z výšky úverového rámca mesačne.

Z uvedených dôvodov, keďže súd nemal preukázané, že by odporca čo i len čiastočne svoj dlh vo výške 810,56 eur uhradil, súd návrhu navrhovateľa ako skutkovo a právne dôvodnému vyhovel, keďže dlh odporcu bol predloženými listinnými dôkazmi riadne a v celom rozsahu preukázaný.

Navrhovateľ si súčasne uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 533,63 eur od 29.06.2011 do zaplatenia.

Nárok na úroky z omeškania s plnením peňažného dlhu vzniká bez ohľadu na to, čo spôsobilo omeškanie. Úroky z omeškania možno priznať iba od toho času, keď sa dlžník dostal do omeškania. Základným predpokladom vzniku nároku na úroky z omeškania je teda existencia omeškania s plnením peňažného dlhu a základným predpokladom takéhoto omeškania je existencia pohľadávky, t.j. práva na peňažné plnenie a jej zročnosť. Výšku úrokov z omeškania v občianskom práve nemožno dojednať nad rámec ustanovený zákonom a z povahy ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vyplýva, že kogentne je stanovená horná hranica úrokov z omeškania, ktorej prekročenie nie je prípustné.

Keďže odporca sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, má navrhovateľ právo požadovať popri plnení aj úroky z omeškania. Úroky z omeškania boli pritom uplatnené zo sumy 533,63 eur (istina vyčíslená k 28.06.2011). Navrhovateľ si uplatnil úrok z omeškania odo dňa 29.06.2011 dňa nasledujúceho po dni, ku ktorému bola dlžná suma vyčíslená, pričom je zrejmé, že odporca v tento deň už bol v omeškaní so zaplatením dlžnej sumy.

Základná úroková sadzba ECB k 29.06.2011 bola 1,25 %, po zvýšení o 8 percentuálnych bodov predstavujú úroky z omeškania 9,25 % a z tohto dôvodu priznal súd navrhovateľovi aj úroky z omeškania tak, ako boli uplatnené.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého zákonného ustanovenia účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Navrhovateľ bol v konaní plne úspešný, preto má voči odporcovi právo na plnú náhradu trov konania.

Navrhovateľ si uplatnil voči odporcovi náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku vo výške 48,50 eur (náhradu iného súdneho poplatku si navrhovateľ neuplatnil) a titulom trov právneho zastúpenia, a to za 6 úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, pokus o zmier, podanie návrhu na začatie konania, podanie odvolania proti rozsudku, odpoveď na výzvu, účasť na pojednávaní, vrátane režijného paušálu, zvýšené o DPH, vrátane cestovných náhrad a náhrady za stratu času).

Súd preskúmal nárok uplatnený navrhovateľom podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhl.) a priznal navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia pozostávajúce z:

a) tarifnej odmeny a režijného paušálu advokáta za :

1. úkon právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia (rok 2012) podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhl. v nadväznosti na § 10 ods. 1 vyhl., vo výške 51,45 eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl., vo výške 7,63 eur;
2. úkon právnej služby: písomné podanie na súd vo veci samej - návrh na začatie konania (rok 2012) podľa § 14 ods. 1 písm. b) vyhl. v nadväznosti na § 10 ods. 1 vyhl., vo výške 51,45, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. vo výške 7,63 eur;
3. úkon právnej služby: písomné podanie na súd vo veci samej - podanie odvolania proti rozsudku (rok 2012) podľa § 14 ods. 1 písm. b) vyhl. v nadväznosti na § 10 ods. 1 vyhl., vo výške 51,45, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. vo výške 7,63 eur;
4. úkon právnej služby: účasť na pojednávaní dňa 30.04.2014) podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhl. v nadväznosti na § 10 ods. 1 vyhl., vo výške 51,45 eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. vo výške 8,04 eur.

Súd však nepriznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby písomné podanie protistrane - pokus o zmier. Podľa posúdenia súdu nejde o trovy konania v zmysle ust. §

137 O.s.p. vzhľadom k tomu, že aj keď trovy konania nemusia byť účastníkom vynaložené vždy v dobe po začatí konania do jeho právoplatného skončenia, musia však byť vynaložené bezprostredne s týmto konaním. Uvedený úkon právnej služby právneho zástupcu navrhovateľa nebol uskutočnený v bezprostrednej súvislosti s konaním, keďže podmienkou pre začatie konania nie je výzva navrhovateľa na dobrovoľné plnenie adresovaná odporcovi. Navyše doručovanie uvedenej výzvy odporcovi nebolo súdu ani preukázané.

Súd ďalej nepriznal navrhovateľovi ani náhradu trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby - odpoveď na výzvu z 3.3.2014, teda za zaslanie špecifikácie podaného nároku a platobnej histórie. Súd konštatuje, že riadne skutkové odôvodnenie mal navrhovateľ vykonať už v návrhu na začatie konania tak, aby ho súd nemusel vyzývať na jeho doplnenie ďalšími výzvami. Skutočnosť, že tak navrhovateľ opomenul urobiť, nemôže byť na ťarchu druhého účastníka konania, ktorý, hoci je aj neúspešný, nemôže znášať trovy konania, ktoré boli spôsobené tým, že navrhovateľ svoj nárok riadne a dostatočne špecifikoval až nasledovným podaním, hoci tak mal urobiť už priamo v návrhu. Z tohto dôvodu súd vyhodnotil, že trovy za tento úkon musí niesť navrhovateľ, nakoľko neboli vynaložené účelne (keby bol navrhovateľ návrh riadne zdôvodnil a nárok riadne špecifikoval, nebolo by nutné tieto trovy dodatočne vynaložiť), a preto mu ich náhradu nepriznal.

b) náhrady cestovného za :

cestu vykonanú za účelom účasti na pojednávaní - trasa Martin - Žilina a späť podľa § 16 ods. 4 v nadväznosti na § 15 písm. a) vyhl., vo výške 16,54 eur (60 km á 0,183 eur/km + [(0,6 x 6,4 l) x 1,449 eur/l]); Z tejto sumy si však uplatnil len 1, nakoľko sa právny zástupca v tento deň zúčastnil ešte ďalšieho pojednávania, tj. suma 8,27 eur

c) náhrady za stratu času za :

účasť na pojednávaní dňa podľa § 17 ods. 1 v nadväznosti na § 15 písm. b) vyhl., vo výške 53,60 eur (4 začaté polhodiny á 1/60 výpočtového základu t.j. 4 x 13,40 eur = 53,60 eur); Z tejto sumy si však uplatnil len 1, nakoľko sa právny zástupca v tento deň zúčastnil ešte ďalšieho pojednávania, tj. suma 26,80 eur

d) náhrady DPH z :

odmien a náhrad podľa §§ 14 až 16 vyhl. v sume 54,36 eur, a to v súlade s ustanovením § 18 ods. 3 vyhl., nakoľko z priloženého osvedčenia o registrácii mal súd preukázané, že právny zástupca navrhovateľa je platiteľom DPH, pričom sadzba DPH je vo výške 20 %.

Trovy právneho zastúpenia tak činia celkom 326,16 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné

dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.